

глобальних мережах) та здійснювати інформаційну взаємодію між учасниками навчально-виховного процесу.

Отже, поняття «цінність» є предметом широких теоретичних досліджень різних наукових спрямувань, яка не втрачає свою актуальність. На сучасному етапі розвитку України як незалежної держави поживалися дослідження цінностей та ціннісних орієнтирів навчально-виховного процесу, а саме їх впровадження в інформаційне суспільство та зокрема в концепцію нової української школи.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бех І. Д. Особистісно зорієнтоване виховання. К. : ІЗМН, 1998. 204 с
2. Вікова та педагогічна психологія: Навч. посіб. / О. В. Скрипченко, Л. В. Волинська, З. В. Огороднійчук. К.: Просвіта, 2001. 416 с.].
3. Каган М.С. Философская теория ценностей. Лекции. СПб.: ТОО ТК Петрополис, 1997. 205 с.
4. Концепція Нової української школи. URL:<https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення 03.02.20р.)
5. Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук. К.: Абрис, 2002. 744 с.

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ, ЯК ЗАСІБ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ, В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.

Леся Гільтай

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Актуальність. Дистанційні форм навчання в Українських закладах освіти набуває активного розвитку. Інтерактивність навчання – характерна ознака дистанційного навчання. Студенти мають змогу не відвідувати навчальних занять, а навчаються у будь-який час та у зручному для себе місці. Головна мета дистанційної освіти є забезпечення системи педагогічної освіти в напрямку надання їй рис та характеристик відкритої, доступної освіти (реальна неперервність, масовість, особиста орієнтованість, тощо).

Мета роботи. Охарактеризувати цінність дистанційного навчання як засобу цифрових технологій в навчальному процесі.

Матеріали та методи. Матеріалом є вітчизняні та іноземні статті та журнали. У написанні застосовані описові, аналітичні, систематичні методи.

Результати дослідження. Розвиток та вдосконалення форм і методів контролю навчальних досягнень, які реалізують зворотній зв'язок у навчанні, повинні забезпечити підвищення якості підготовки фахівців [1]. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України (від 14 грудня 2011 р. № 1283) «Про затвердження порядку проведення моніторингу якості освіти» визначено механізм організації і проведення моніторингу якості освіти. Зокрема, описано етапи проведення моніторингу, одним з яких є аналіз його результатів і підготовка статистичних й аналітичних відомостей і звітів. Приєднання України до Болонського освітнього процесу стимулює модернізацію сучасного розвитку системи освіти України, пов'язану із впровадженням новітніх інноваційних технологій у навчальний процес, запровадження тестування за допомогою комп'ютерного алгоритмічно-програмного забезпечення.

У світовій освіті відбуваються масові зміни, що пов'язані із переходом до мережевої епохи. В Україні йде мова про дистанційне навчання ще від 2004-2006 навчальних років [2]. Цифрові технології, а саме дистанційні форми роботи, уже впродовж багатьох років активно використовуються в навчальному процесі. Проте, умови, які склались у сучасному світі (поширення масової пандемії), зумовили глобальне поширення та застосування нових програм, а також засобів онлайн комунікацій. Дистанційне навчання (курси, індивідуальні

завдання, тестування), яке було актуальне для студентів очної \ заочної форми та з особливими потребами – формувалось на розгляд викладачів, адже був змішаний навчальний процес, що з введенням карантину, змінилось. Все очне навчання було замінено на дистанційне. Більшість лекційного матеріалу перейшло на самостійне опрацювання студентів. А роль викладача (тьютора), його нові функції та компетентності залежать від нього ж самого. Сучасні технології дають нам можливість створити необхідні умови навчання, а безпосередньо викладачі мають змогу створювати культуру, яка підтримує їх власні цінності та переконання, які вони вважають за потрібне розвивати у студентів.

Культура – один з важливих факторів навчального середовища. Важливо знати про її вплив на навчальний процес і намагатись спрямувати цю культуру для найбільш ефективного навчання. Однак, внести корективи надзвичайно важко. Проте, сучасні технології створюють можливості для нових умов навчання, які дають поштовх розвивати культуру задля навчання студентів.

У сучасному світі, на даному етапі, роль викладача [3] полягає у створенні позитивного навчального середовища. Тьютор має бути «практиком дисципліни», тобто досліджувати та розробляти їх, очолювати та супроводжувати дистанційний навчальний процес. Одна з головних функцій викладача – демонстрація моделі культури, яку подає для наслідування.

Викладач у сучасному світі повинен розуміти, що знання не є об'єктом: воно з'являється в процесі розпізнання образів, в якості суспільної інтеграції [4]. Знання виробляються при взаємодії між людьми. Стівен Даунс у 2007 році вказував, що навчання є процесом створення персональної навчальної мережі.

Іноді, задаюся запитанням: а якими ж повинні бути викладачі для дистанційної роботи студентів? Якими вміннями і навичками повинні володіти? Що повинні ставити собі за мету?

Тьютори змішаної моделі навчання повинні бути [5]:

- готовими вчитися: оцінювати, аналізувати і оперувати даними;
- відкритими для нових стратегій навчання: повинні бути всебічно розвиненим, диференціювати навчання під потреби студентів;
- володіти лідерськими якостями: продемонструвати студентам, як шукати інформацію і ставити правильно запитання, управляти навчальною діяльністю проектів, мати стратегії мотивації студентів.

А чим ж керуються студенти на дистанційному навчанні?

На мою думку, їх повинна спрямовувати мотивація до знань, цілеспрямованість у навчально-пошуковій та дослідницькій роботі, дотичність та наполегливість при відборі матеріалів, сумлінна праця над заданими викладачем завданнями для самостійної роботи, добросовісне і чесне виконання домашніх та індивідуальних завдань без плагіату (академічна доброчесність).

Серед найбільш ефективних і доступних цифрових сервісів щодо управління завданнями є: Google Sites, Meldium, Prod Pad, Asana, Бітрік24, і Done This.

Серед найбільш ефективних і доступних онлайн-ресурсів для самоосвіти на сьогодні є: Coursera, Prometheus, EDX, FutureLearn, Udemy, TED, BYMonline, Zoom,

Серед найбільш ефективних і доступних онлайн-проектів дистанційної освіти на сьогодні є: GoogleDoc, Classtime, Learning.ua, MySchool, EdERA, Гіпермаркет знань, MiyClass.

Вільно поширювані системи дистанційних курсів такі як Moodle, Pias, Olat, ATutor. Найчастіше застосовується Moodle. Це зумовлено декількома причинами:

- містить безліч засобів спілкування студентів та викладачів – чати, форуми, електронну пошту;
- навчальні курси створюються викладачам без додаткової спеціалізованої підготовки, досить мати навички роботи з браузером та текстовим редактором;
- у цих системах створення курсів – простий і зручний процес адже всі вони безкоштовні, доступні для завантаження з сайтів виробників;

– системи постійно оновлюються, створюються сучасні доповнення;
– відбувається збільшення кількості загальнодоступних навчальних курсів, які можна використовувати в навчальному процесі.

Сервіс Moodle найбільш використовується в навчальних закладах, тому вважаю доцільно розглянути його недоліки та проблеми з якими зустрічаємось при роботі дистанційного навчання у Moodle:

- перенавантаження сервера;
- недостатня компетентність викладачів здійснювати освітній процес в Інтернет середовищі;
- нестабільний доступ учасників освітнього процесу до мережі Інтернет;
- електронні курси, які у встановлені терміни закриваються і не завжди всі студенти мали змогу зайти і пройти тестування чи виконати завдання;
- онлайн конференції на платформах Zoom, Skype, Viber та інші не завжди дають змогу проаналізувати навчальний матеріал, запропонувати всі методи роботи, які б були реальними при очному навчанні (обмеження в часі);
- можливість втрати персональних даних (брутфорс);
- недостатня об'єктивність оцінювання через відсутність змоги перевірити самостійність виконання завдань.

Цифрові технології дають можливість не припиняти навчальний процес в умовах карантину, а навпаки – допомагати саморозвиватись, самоорганізуватись, шукати нові шляхи здобуття нових знань, студентам та викладачам у спільній суб'єкт - суб'єктній взаємодії.

Висновки. Дистанційна форма навчання, з допомогою цифрових технологій дає можливість зробити навчальний процес безперервний. Сукупність інформаційних сервісів і технологій допомагає викладачам та студентам засвоювати освітню програму як традиційними методами навчання, так і новими, а також на принципах самостійного навчання самореалізовуватись та самовдосконалюватись за допомогою інформаційних сервісів і технологій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. L. V. Deryhlazov, V. M. Kukharenko, L. P. Perkhun, N. M. Tovmachenko The Modelsof Distance Formsof Learningin National Academy of Statistics, Accountingand Audit// Науковий вісник Національної академії статистики, обліку та аудиту. 2017. № 3. С. 79 –89.
2. Положення про дистанційне навчання, розроблене на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2003 №1494 «Про затвердження Програми розвитку системи дистанційного навчання на 2004-2006 роки».
3. Stephen Downes. Knowledge, Education, andthe Roleof Teachers – URL: <http://halfanhour.blogspot.com/2017/08/knowledge-education-and-role-of-teachers.html>
4. Jenny Mackness. There are No Things. There are patterns. URL: <https://jennymackness.wordpress.com/2018/03/15/there-are-no-things-there-are-patterns/>
5. Cory Armes. The Roleofthe Teacherin Blended Learning: Data, Management, and Student Support URL:<http://www.scilearn.com/blog/role-of-the-teacher-in-blended-learning.php>

АКСІОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА

Юлія БОНДАР

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Суспільно-політичні, економічні, культурні зміни в Україні зумовлюють необхідність модернізації системи освіти, що ґрунтується на принципах творчості. З огляду на це, навчально-виховний процес має бути спрямований на розвиток творчої активності,